

bevarede; men ved af den ærede Finantsminister's Foredrag fra forrige Gang, da denne Sag var for, at see, i hvilken Grad Ens Ord kunne blive forvanskede, maa jeg dog ansee det for ønskeligt, at Ordene blive opregnede og trykte; thi derved vil jo Læseren let kunne dømme de forskellige Meninger imellem. Det er jo ingenlunde min Mening, at den ærede Finantsminister forsættligen skulde have forvansket mine Ord i sin Fremstilling; jeg troer, denne Forvanskning kommer af, at han har hørt mine Ord med en særdeles livlig Varme, og at denne livlige Varme maaskee har været til Hinder for den klare og tydelige Opfattelse. Jeg har Grund til at antage, at der har været en saadan særdeles livlig Varme tilstede hos den ærede Finantsminister; thi den viste sig derved, at han ikke kunde udtomme sine Følelser i Angreb paa de Ord, jeg havde sagt, ikke kunde finde sig tilfredsstillet ved en Kritik og Fremstilling af det Uklare, Utydelige osv. deri, men først kunde dette ved at angribe det, som jeg vilde sige, men som jeg endnu ikke havde sagt, ved prophetisk at forudsige, at, dersom jeg tredie Gang vilde tage Ordet, saa vilde jeg blive endnu mere utydelig end de foregaaende Gange. Jeg i det Mindste anseer det for et Tegns paa en sær Varme, naar Ens Modstander ikke er tilfreds med at angribe det, som er sagt, men udvider sine Angreb til de Ord, der endnu ikke ere komne over Læberne, og de Tanter, der endnu ikke ere opstaaede. Denne livlige Varme gjør det ogsaa forklarligt, hvorledes Finantsministeren kunde fremstille mine Meninger og Uttringer, som skeet er; men det foreligger, som sagt, trykt til enhver Læser's egen Afgjørelse.

Den ærede Finantsminister er idag gaaet ind paa at forklare os Betydningen af Nuets, Grunden til, at det netop nu maa være saa vigtigt at bruge Nuets, og Grunden dertil er da den, at han frygter for, at der, hvis denne Sag paa forfatningsmæssig Maade kommer til den holsteenske Stændersforamlings Overveielse, da hos de holsteenske Stænder vil være en saadan separatistisk Bestræbelse, at han frygter for ikke at kunne bringe Sagen igjennem der. Men, mine Herrer! er det da ikke en ganske egen Sag, naar vi overveie,

hvad dette kan føre til? Naar man tillægger Nuets, det Dieblik, da de holsteenske Stænder ikke ere samlede, en saadan Betydning i denne Sag, der dog, efter Alt, hvad her er fremført, ikke lidet understøttes af Holsteens Interesser, hvorledes vil det da gaae, naar man, snarest muligt, skal til at gjennemføre den bebudede Fællesforfatning (Hør!), hvoraf Toldeenheden dog kun er et Brudstykke? Er ikke det, at man netop maa gribe et saadant Dieblik, hvor Stænderne ikke ere komne i Virksomhed, for at gjennemføre denne Foranstaltning, en Antydning af, at man nærer Tvivl om at kunne gjennemføre selve Fællesforfatningen, naar først de folkelige Indflydelser træde frem? Kunde det ikke være, at den Ansættelse kunde ligge til Grund hos Nogle — jeg siger ikke hos Alle —, at det netop var af stor Vigtighed nu at gjennemføre Toldeenheden; thi, naar vi havde den og Arbeedene, saa vare de vigtigste foreløbige Sager afgjorte, og saa kunde man lade de øvrige gaae sin Gang? (Hør! Hør!) Vi maae vel erindre, at Forholdet til Holsteen og den Maade, hvorpaa Holsteen bliver bestyret, bestandigt staaer uklart for os. Holsteen bestyres ikke paa samme Maade som de andre Landsdele; i Bestyrelsen af Holsteen gjøre egne Grundsætninger sig gjældende; som synes at staae i et underligt Forhold til det Banner, hvorunder Ministeriet kæmper her (Hør! Hør!). De Embedsansættelser, som finde Sted i Holsteen; den Forfijel, der gjøres paa, om en Mand kan ansættes i Holsteen eller i de øvrige Dele af Monarchiet, det lidet Hensyn, der tages til, hvorvidt han har været indviklet i det stedfundne Oprør, og maaskee paa Grund af Deeltagelse deri er blevet snerret fra sin Embedsstilling i andre Dele af Monarchiet, Alt dette gjør os det uklart, paa hvilken Maade Ministeriet betragter selve Holsteens Forhold, og, om virkelig det hele Ministerium i den Henseende har en Villie, som griber igjennem ved Bestyrelsen af Holsteen. Jeg troer virkelig, at den ærede Finantsminister's Udtalelse er betænkelig, naar han lægger Vægt paa, at det netop er Nuets, der skal bruges, for at gjennemføre Toldeenheden, thi vi maae vel erindre, at denne Toldeenhed er en Deel af selve Fællesforfatningen. Vi maae